

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Craiu Nicolae

judcând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Deliv Valentin și de avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului Herța Valentin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Deliv Valentin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Herța Valentin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 16.11.2016 – 27.02.2017;*
2. *Instanța de apel: 21.04.2017 – 13.06.2017;*
3. *Instanța de recurs: 22.05.2018 – 25.09.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal:

Deliv Valentin la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Herța Valentin la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Demcenco Ian suma de 26000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Deliv V., la 31 august 2016 între orele 15⁴⁰ - 18⁰⁰, fiind în înțelegere prealabilă și în comun

acord cu Herța V., având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului din față, partea stângă a automobilului de model „Audi A4” cu n/î XXXXX, parcat în str. XXXXX, mun. Chișinău, au pătruns în interior, de unde pe ascuns au sustras bunuri în sumă totală de 40800 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate Demcenco I. un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Deliv V. și Herța V. au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de avocatul Lupan V. în numele inculpatului Deliv V. și de avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V.

3.1. Avocatul Lupan V. în numele inculpatului Deliv V., a solicitat casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri cu respingerea acțiunii civile.

În motivare a invocat că, sentința în partea admiterii acțiunii civile este în contradicție cu acțiunea civilă înaintată, iar pe cale de consecință este ilegală și neîntemeiată, pentru că în conformitate cu prevederile art. 530 și 533 Cod civil, creditorul poate pretinde fiecăruia dintre debitori executarea integrală a obligației, astfel încât Deliv V. poate/urmează a fi obligat să achite integral suma de 26000 lei, iar angajarea răspunderii delictuale civile a lui Deliv V. în privința sumei de 26000 lei, ar determina o îmbogățire fără justă cauză a părții civile, atât timp cât aceasta a solicitat expres încasarea din contul lui Deliv V. doar suma de 13000 lei.

De asemenea, a menționat că, inculpatul Deliv V. își recunoaște (parțial) vinovăția, însă nu recunoaște sustragerea genții în care s-ar fi aflat suma de 24000 lei, iar potrivit declarațiilor oferite de partea vătămată în instanță originea acestor mijloace bănești nu este clară și nu a putut fi probată, și în acest caz sarcina probei în materie de răspundere civilă delictuală revine victimei prejudiciului, deoarece ea este cea care reclamă ceva în fața justiției, fiind vorba de dovedirea unor fapte juridice, însă instanța nu a administrat nici un mijloc de probă, care ar dovedi existența mijloacelor bănești în sumă de 24000 lei la momentul comiterii infracțiunii. În consecință s-a invocat, că în speță existența sumei de 24000 lei, care ar fi fost sustrasă de la victimă nu a fost confirmată.

3.2. Avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V., a solicitat casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Herța V. argumentând următoarele:

- acuzarea nu a prezentat probe pertinente și veridice, care ar confirma vinovăția lui Herța V. în comiterea infracțiunii înscrinate, or, în cauză nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar sentința de condamnare este bazată pe presupuneri ;

- declarațiile părții vătămate, a inculpatului Deliv V., înregistrările video și alte probe enumerate în sentință nu confirmă afirmațiile învinuirii, dar îl dezvinovățesc pe Herța V., iar acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

- acțiunea civilă privind încasarea sumei de 26000 lei este neîntemeiată, deoarece în susținerea acesteia nu au fost prezentate careva probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a concluzionat, că declarațiile părții vătămate corespund adevărului, deoarece acestea sunt consecutive și coroborează cu celelalte probe administrate, care în ansamblu dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, au fost respinse de către instanța de apel ca fiind neîntemeiate argumentele avocatului Pahomi S., precum că învinuirea înaintată inculpatului Herța V. și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit.

Nu și-au găsit confirmarea, în opinia instanței de apel și argumentele apelantului Pahomi S. că în ședințele de judecată nu a fost dovedit faptul că în geanta sustrasă care aparținea părții vătămate se aflau bani, în sumă de 24 000 lei, precum și argumentele avocatului Lupan V., precum că în automobil în general nu se afla careva geantă bărbătească, care ar fi fost sustrasă de către inculpați. În acest sens instanța de apel a indicat că, din imaginile video înregistrate de camera de luat vederi se distinge clar că inculpatul Deliv V. pune în geanta sa un obiect asemănător unei geți de culoare întunecată.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia, că argumentele apelanților, precum și declarațiile inculpaților despre lipsa geții și a banilor au fost făcute cu scopul de a diminua prejudiciul cauzat părții vătămate, or, celelalte bunuri au fost depistate la inculpatul Deliv V. și restituite părții vătămate.

Mai mult ca atât, partea vătămată imediat în ziua comiterii furtului, a depus plângere la orele 18³⁰ în care a expus toate bunurile sustrate, inclusiv a reflectat că a fost sustrasă o geantă mică bărbătească în care se afla suma de 24000 lei, în valută diferită.

Astfel, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către Herța V. și recunoașterea parțială a vinovăției de către Deliv V., de comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea lor, fiind apreciată ca o metodă de apărare, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate, dovedesc cu certitudine comiterea de către aceștia a faptelor incriminate.

În continuare, verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis că, prima instanță la acest capitol a respectat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, care anterior au mai fost condamnați pentru infracțiuni similare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, astfel, corect concluzionând că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii a unor noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Alegațiile apelanților în privința admiterii acțiunii civile, instanța de apel le-a considerat nefondate și notificând prevederile art. 249 Cod de procedură civilă, a conchis că instanța de fond corect a încasat în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate suma de 26 000 lei cu titlu de prejudiciu material, ce constituie mijloacele bănești sustrase în sumă de 24000 lei (echivalentul a 500 dolari SUA, 440 EURO, 5000 lei), valoarea gentuței pentru bărbați în sumă de 1000 lei și parfumul „Hugo Boss” la preț de 1000 lei, ținând cont de faptul că părții vătămate i-a fost pricinuită dauna materială în mărimea indicată de ea în plângerea adresată organului de urmărire penală și constatată ca fiind sustrasă prin hotărârile judecătorești.

6. Cu recurs ordinar împotriva hotărârilor menționate supra s-a adresat avocatul Lupan V. în numele inculpatului Deliv V., care invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea civilă, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

6.1. Nefiind de acord cu sentința și decizia instanței de apel avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V. a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea hotărârilor pronunțate în speță cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând nevinovăția inculpatului, considerând că instanțele neîntemeiat au ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Herța V. este dovedită pe deplin prin probele administrate.

De asemenea, consideră că la stabilirea pedepsei instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, deoarece inculpatul are la întreținere mama de vârstă înaintată, la moment are probleme de sănătate și necesită tratament calificat medical.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de avocatul Lupan V. în numele inculpatului Deliv V. și de avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V., solicitând respingerea acestora.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V. urmează a fi admis din alte considerente decât cele expuse în recurs, iar cel al avocatului Lupan V. în numele inculpatului Deliv V. urmează a fi respins.

8.1. Cu referire la argumentele avocatului Pahomi S. în numele inculpatului Herța V. Colegiul penal lărgit relevă, că acestea sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că argumentele invocate în recurs de către apărător se referă la aprecierea probelor înfăptuită de către instanțele de fond. În acest sens Colegiul penal subliniază, că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după intima convingere a judecătorului, reieșind din relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, precum și în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată instanța de recurs menționează, că chestiunea de apreciere a probelor nu poate fi invocată la etapa recursului ordinar, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate ca fiind ilegală, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind atribuția instituită prin lege a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează invocările recurenților privind la o presupusă greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală și nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, verificând și apreciind toate probele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, ajungând la concluzia, că prima instanță corect și întemeiat a constatat vinovăția lui Herța V. și a lui Deliv V. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea Colegiul penal lărgit consideră necesar de a respinge ca neîntemeiate și declarative alegațiile avocatului Pahomi S. prin care se indică că la stabilirea pedepsei lui Herța V. instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de faptul că inculpatul are la întreținere mama de vârstă înaintată, iar la moment are probleme majore de sănătate și permanent necesită tratament calificat medical, or, la soluționarea chestiunii privind individualizarea pedepsei stabilite instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Astfel, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia respingerii ca neîntemeiate a argumentelor recursului avocatului Pahomi S. în numele inculpatului Herța V.

8.2. Cu referire la argumentele avocatului Lupan V. în numele inculpatului Deliv V., Colegiul penal lărgit reține, că deși autorul invocă drept temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, în esență acesta nu este de acord cu soluționarea de către instanțele de fond a acțiunii civile în partea dispunerii încasării prejudiciului material în sumă de 26 000 lei în mod solidar, invocând în acest sens faptul, că Deliv V. nu a sustras suma indicată.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că atât prima instanță cât și cea de apel au argumentat amply concluziile sale cu privire la constatarea vinovăției inculpatului, așa cum acest fapt este indicat în p. 5 al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

De asemenea Colegiul penal lărgit atestă, că este corectă și soluția primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, în partea dispunerii încasării în mod solidar din contul ambilor inculpați a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, ținându-se cont de prevederile art. 219-220 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele apărării privind încasarea incorectă în mod solidar de la ambii inculpați a sumei de 26000 lei, contrar solicitărilor părții civile de încasare din contul lui Deliv V. doar a sumei de 13000 lei, Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că potrivit prevederilor art. 397 alin.(1) pct. 1) dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, *trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.*

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că în conformitate cu prevederile art. 1414 Cod civil, dacă dauna a fost cauzată în comun de mai multe persoane, acestea poartă răspundere solidară. Mai mult, alin. (2) al aceluiași articol prevede, că poartă răspundere pentru daună nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum și cel care a beneficiat în mod conștient de un folos în urma daunei cauzate altuia.

În speță după cum s-a menționat mai sus prin probele cercetate s-a constatat că inculpații au săvârșit furtul împreună și de comun acord, prin urmare ținând cont de reglementările stipulate în capitolul XXXIV din Codul civil „*Obligațiile care nasc din cauzarea de daune*” și prevederile art. 1414 Cod civil ce stabilește „*obligațiile persoanelor pentru dauna cauzată în comun*”, corect instanțele de fond au dispus încasarea *în mod solidar* din contul lui Deliv V. și Herța V. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului cauzat în sumă de 26 000 lei.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră, că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Lupan V. în numele inculpatului Deliv V., din motivele invocate în acesta.

8.3. Generalizând cele menționate mai sus Colegiul conchide, că concluziile instanțelor de fond și apel în partea ce ține de constatarea vinovăției inculpaților Herța V. și Deliv V. precum și în partea soluționării acțiunii civile sunt detaliat motivate, iar dezacordul și critica avocaților Pahomi S. și Lupan V. invocate în recursuri sunt neîntemeiate.

Mai mult, analizând textul deciziei Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri detaliate la motivele apelurilor declarate de apărare, iar autorii recursurilor nu aduc careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de avocații Pahomi S. și Lupan V. în cererile de recurs ordinar repetă argumentele expuse anterior în apeluri, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Totodată, Colegiul penal lărgit ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală care stipulează că, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile pronunțate în speță, Colegiul penal lărgit constată că, inculpatul Herța V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

La momentul adoptării hotărârilor judecătorești stabilirea tipului penitenciarului "închis" în care Herța V. urma să execute pedeapsa, corespundea dispozițiilor art. 72 Cod penal, concluziile la acest capitol fiind motivate conform prevederilor legale, deoarece instanțele de fond just au reținut că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Însă în prezent, în urma modificărilor operate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, din dispoziția art. 72 alin. (4) Cod penal a fost exclusă sintagma care prevedea că, în penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

Astfel, potrivit dispoziției art. 72 alin. (4) Cod penal (în redacția Legii nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017) în penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare doar pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, însă infracțiunea săvârșită de inculpatul Herța V., potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave.

În conformitate cu art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, reținând modificările operate la art. 72 alin.(4) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide, că legea penală nouă este mai favorabilă inculpatului Herța V., dat fiind faptul că îi ameliorează situația având

aplicabilitate asupra tipului de penitenciar în care ultimul urmează să-și execute pedeapsa.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, aplicând principiul retroactivității legii penale, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a admite recursul declarat de avocatul Pahomi S. în numele inculpatului Herța V. din alte motive, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel în privința lui Herța V. cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii categoriei penitenciarului, cu dispunerea executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului Herța V. în penitenciar de tip *semiînchis*.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Deliv Valentin.

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului Herța Valentin, se casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 februarie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în partea stabilirii categoriei penitenciarului în privința lui Herța Valentin, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, prin care **Herța Valentin** XXXXX se consideră vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **25 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor

Judecător

Craiu Nicolae